

רע"פ 1478/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 1478/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-ע"פ 12924-08-21 מיום 12.1.2022 שניתן על ידי סגנית הנשיא ג' כנפי-שטייניץ והשופטים ד' כהן-לקח, ו-ד' גדעוני

בשם המבקש: עו"ד אבי חימי

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (סגנית הנשיא ג' כנפי-שטייניץ והשופטים ד' כהן-לקח, ו-ד' גדעוני) ב-ע"פ 12924-08-21 מיום 12.1.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (השופט א' כהן) ב-ת"פ 18359-11-18 מהימים 4.8.2020 ו-24.6.2021, בהתאמה.

1. כמתואר בכתב האישום המתוקן בשלישית, ביום 23.4.2018 בסמוך לשעה 20:00, המתלוננת הגיעה למרפאתו של

המבקש, רופא שיניים במקצועו, לצורך קבלת טיפול רפואי. בתום הטיפול, המבקש ביקש מהמתלוננת "רק חיבוק קטן" כלשונו, ומשזו סירבה, לפת אותה עם זרועותיו וחיבקה. המתלוננת ניסתה להשתחרר מאחיזתו, אך הלה המשיך לחבקה, בעודו אומר לה "תני לי רק נשיקה ככה" ומצביע על לחיו. המתלוננת ביקשה מהמבקש להתרחק ממנה, ובעודה מנסה כן, הוא נישק אותה על שפתייה בניגוד לרצונה.

המבקש המשיך לחבק את המתלוננת, והיא ביקשה ממנו פעם נוספת לעזובה, באומרה "מספיק, הבעל שלי מחכה למטה". המבקש לא נענה לבקשה זו, המשיך לחבקה בחוזקה, ואמר לה "יש לבעל שלך מזל, הוא יודע שיש לו מזל?". בתגובה, המתלוננת השיבה כי הוא מכאיב לה ושרצונה ללכת מאחר שיש לה סחרחורת, ועזבה את המרפאה.

בגין האמור, יוחסה למבקש עבירה של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. בתום הליך הוכחות, המבקש הורשע במיוחס לו. בית משפט השלום נתן אמון מלא במתלוננת ובגרסתה, תוך שציין שהיא "עומדת בפני עצמה והן בהינתן החיזוקים שנמצאו לה" (פסקה 6 להכרעת הדין). גרסתה של המתלוננת הוערכה כגרסה בהירה, הגיונית וקוהרנטית, המשתלבת בראיות חיצוניות אחרות שהובאו לתמיכה בה ואשר מחזקות את מהימנותה, וביניהן- עדות בן זוגה אשר המתין לה ברכב מחוץ למרפאה עד סיום הטיפול והעיד על מצבה והתנהגותה מיד כשנכנסה לרכבם, ובכלל זה כי הייתה "קפואה" ו"רועדת"; עדות אביה אשר תיאר את מצבה לאחר האירוע כנסערת ובוכיה; וכן עדות השוטר אשר הגיע לביתה סמוך לאחר האירוע, תיעד דברים מפיה והתרשם מהיותה מבוהלת מאוד.

לצד זאת, בית המשפט מצא כי גרסת המבקש הייתה בלתי הגיונית, בלתי אמינה ו"מתפתחת" מעת לעת. כך, בהודעתו במשטרה המבקש לא ציין כלל כי המתלוננת היא זו שחיבקה אותו עם כניסתה למרפאה, וגרסה כבושה זו הועלתה לראשונה רק בבית המשפט. כך גם באשר לטענתו כי חזר למרפאה כדי להתעמת עם בן זוגה של המתלוננת, דבר שלא מצא את ביטוייו בחקירתו במשטרה.

נוכח כל אלה, ובשים לב לטיב המעשים ואופיים כמו גם לאמירות שהתלוו אליהם, בית המשפט קבע כי המעשים נושאים "אופי מגונה" ונעשו לכל הפחות לשם גירוי מיני.

3. בגזר דינו, בית משפט השלום הדגיש את האופן בו המבקש ניצל לרעה את עיסוקו כרופא שיניים בביצוע העבירה, את פער הגילים בינו לבין המתלוננת, והכל בעת שידע שהיא בהיריון. לקולא, נשקלו הפגיעה הצפויה במשפחת המבקש כתוצאה מהרשעתו וזאת גם לנוכח הפגיעה הצפויה בתעסוקתו; וכן היותו נעדר עבר פלילי, אשר זו לו המעידה הראשונה בפלילים.

כן נשקלו חוות הדעת מטעם המרכז להערכת מסוכנות מינית במסגרתה הוערך כי מסוכנותו המינית של המבקש נמוכה; ותסקירי שירות המבחן, מהם עולה כי המבקש מבטא עמדה קורבנית, מתקשה לבחון את התנהלותו ועל כן הוערך כי עמדות המבקש תהיינה מכשול ליכולתו להפיק תועלת מהתערבות טיפולית. לאחר שהתקבל תסקיר משלים, הומלץ להטיל על המבקש צו שירות

לתועלת הציבור, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלוננת.

בהתחשב בכל אלה, נגזרו על המבקש ארבעה חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות; ארבעה חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור ויורשע בעבירה מושא כתב האישום, למשך 3 שנים; ופיצוי למתלוננת בסך 15,000 ש"ח.

4. ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו נדחה.

בית המשפט המחוזי קבע כי אף אם עולים פערים מסוימים בין עובדות כתב האישום בהן הורשע המבקש לבין עדותה של המתלוננת במשפט – הרי שאין להתערב בהכרעת הדין המרשיעה לפיה הוכחו יסודות העבירה של מעשה מגונה. נקבע כי פערים אלה, קרי עדותה של המתלוננת לפיה המבקש "ניסה" לחבקה, וכן עדותה כי הוא לא התכוון בהכרח לנשקה בשפתיה, שכן שפתיו נגעו ב"חצי השפתיים" שלה כאשר הסיטה את ראשה – אינם משנים מההיבט המיני שביסוד המעשים.

הובהר כי כעולה מעדותה, המבקש דרש מהמתלוננת לחבקה ולנשקו, וכן אחז בה עד "כדי חיבוק ממש". המבקש לא חדל ממעשיו על אף שאמרה לו שהוא מכאיב לה וחרף התנגדותה, אלא הוסיף ונישקה על לחיה יותר מפעם אחת ושפתיו נגעו בשפתיה. כל זאת, כאשר המתלוננת מתקשה להתקדם לעבר היציאה ממרפאתו נוכח חסימתו את המעבר. גם טענת המבקש, שנטענה לראשונה בערעור, לפיה מעשיו נעשו באופן תמים וידידותי, נדחתה. אשר על כן, נקבע כי יסודות העבירה הוכחו, לרבות היסוד הנפשי הנדרש, ומשכך דין הערעור על הכרעת הדין להידחות.

ערעור המבקש על חומרת העונש נדחה אף הוא, משנקבע כי הוא אינו נוטה לחומרה בהתחשב במעשים שביצע.

5. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה טוען המבקש כי עניינו מעורר שאלות משפטיות החורגות מעניינו הפרטי ומצדיקות מתן רשות ערעור. הראשונה – היא האם "ניסיון החיבוק" ו"מתן נשיקות על הלחי", פעולות אשר אינן "מיניות" באופיין לשיטתו, מגבשות את יסודות העבירה של מעשה מגונה; והשנייה – האם חוסר מהימנותו של המבקש והכחשת המיוחס לו, מגבשים באופן מספק את היסוד הנפשי הנדרש להרשעה בפלילים.

המבקש הוסיף וטען, כי בית המשפט המחוזי שגה משלא העניק כל נפקות לתיקון העובדות השגויות שנקבעו בהכרעת דינו של בית משפט השלום. לדידו בהינתן התיקון האמור, לא הוכח כי הוא ביצע את המיוחס לו בכתב האישום וכי מעשיו בוצעו לצורך גירוי מיני. על כן, מתבקש להורות על זיכוי.

דין והכרעה

6. דין הבקשה להידחות.

הלכה ידועה היא, כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במשורה ורק במקרים חריגים אשר הדיון בהם מעורר סוגיה עקרונית, החורגת מעניינו של המבקש, או כאשר נגרם לו עיוות דין מהותי או אי צדק (ראו מני רבים: רע"פ 8862/21 מסארוהנ' מדינת ישראל, פסקה 7 (29.12.2021); רע"פ 4665/21 אבוסעדהנ' מדינת ישראל, פסקה 8 (23.8.2021)).

הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלו. טענותיו של המבקש נטועות היטב בדל"ת אמותיו של עניינו הפרטני ואינן מעלות כל סוגיה עקרונית. ממילא, אף לא מצאתי כי מתעורר בעניינו חשש לעיוות דין. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

7. למעלה מן הנדרש, לא ראיתי כל מקום להתערב בקביעותיו של בית המשפט המחוזי כי ההיבט המיני שביסוד המעשים נלמד בבירור מטיבם, ובקביעתו כי גם בהינתן "פערים" מסוימים בין עובדות כתב האישום לעדות המתלוננת במשפט, כטענת בא כוחו, מסקנתו המרשיעה של בית משפט השלום עומדת בעינה.

למקרא הדברים, ניכר כי מעשי המבקש נושאים אופי מגונה ונשקפת מהם מיניות גלויה. המבקש ניצל באופן בוטה את עיסוקו כרופא ואת האמון שהמתלוננתנתנה בו. חרף ניסיונותיה להתנגד למעשיו ובעודה מנסה למצוא דרכה אל מחוץ למרפאה, המבקש אחז בחלקו העליון של זרועות המתלוננת כשפניו אל מול פניה, והחל מנסה לכרוך אותן סביב גופו. המבקש המשיך במעשיו גם באומרה לו שהוא מכאיב לה, ואף הוסיף ונישקה לא אחת על לחיה. המתלוננת הסיטה את ראשה ממנו, ושפתיו נגעו בשפתיה. לכך התלוו בקשותיו של המבקש מהמתלוננת, כי תיתן לו "רק חיבוק קטן" ו"רק נשיקה ככה", כפי שצוטטו בהרחבה בכתב האישום.

8. כפי שעולה מפסק דינו של בית המשפט המחוזי, המבקש טען לראשונה במסגרת ערעורו כי מעשיו נעשו באופן "תמים וידידותי", זאת לאחר שכפר באופן גורף עד לאותה העת, במיוחד לו. נהיר אפוא, מדוע הערכאות קמא מצאו לבכר את גרסתה של המתלוננת, אשר הייתה עקבית וקוהרנטית, ועלתה בקנה אחד עם ראיות אחרות שהובאו לתמיכה בה – על פני גרסתו של המבקש, אשר שונתה מפעם לפעם.

בית המשפט המחוזי סבר כי ממילא טענת המעשה ה"תמים" לכאורה אינה מתיישבת עם עדותה של המתלוננת, ממנה עולה האופיהמיני של מעשי המבקש. משכך, הסוגיה אותה המבקש מציג בבקשת רשות הערעור, המניחה כי המעשים שביצע אינם "מיניים" באופיים, כלל אינה מתעוררת בנסיבות המקרה.

מכל מקום, יפים לעניין זה הדברים שצינתי במקרה אחר:

"... [ש]מעשה אשר נראה, לכאורה, תמים עלול להיות מעשה אשר מבוצע לשם גירוי, סיפוק,

אוביזוימיניים' כאשר נסיבות ביצועו משוות לו אופי מיניומגונה" (ראו ע"פ 3677/21 מדינת ישראלנ' שללאשויילי, פסקה 17 (13.2.2022) (להלן: עניין שללאשויילי)).

9. בדומה, גם הסוגיה השנייה שהמבקש מעלה בבקשת רשות הערעור, אף היא כלל אינה דורשת הכרעה בנסיבות המקרה.

הרשעת המבקש, על כלל רבדיה, התבססה על עדותה המהימנה של המתלוננת והחיזוקים שנמצאו לה. זאת אל מול קביעות בדבר היעדר מהימנותו של המבקש. בממצאים אלו אין מקום להתערב, לא כל שכן במסגרת "גלגול שלישי" (רע"פ 203/22 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (18.1.2022)).

10. טרם סיום, מצאתי להעיר על החומרה הרבה הנלווית למעשי המבקש, הראויים לכל גינוי. בית משפט זה שב ועמד על הפגיעה הקשה בקורבנות עבירות מין או מעשים מגונים, המבוצעים על ידי רופאים, מטפלים ומי שמשרתים את הציבור הרחב (עניין שללאשוילי, פסקה 21; רע"פ 624/22 פלונינ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.1.2022)).

עבירות מעין אלה אשר בוצעו תוך הפרת אמון ופערי כוחות, פוגעות בלב ליבם של הערכים המוגנים העומדים בבסיס איסורים אלו, ופוצעות את נפשם של קורבנות העבירה. יש לוודא כי חוטא לא ייצא בלא-כלום בהעלותו טענה, מן השפה ולחוץ, בדבר "תמימותם" של המעשים.

11. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' באדר ב' התשפ"ב (6.3.2022).

ש ו פ ט